

ZPRAVODAJ FARNOSTI OSTRAVA-ZÁBŘEH

POKÁNÍ NESPOČÍVÁ V TOM, ŽE SE CÍTÍME HROZNĚ SMUTNĚ

Zanedlouho vstoupíme do doby postní a budeme se 40 dní připravovat na Velikonoce, stejně jako se Ježíš kdysi připravoval 40 dní na poušti na vrchol svého vykupitelského díla. Možná už nějak automaticky spojujeme toto období s něčím nepříjemným a svazujícím. Zkusme využít letošní postní dobu k přemýšlení ne ani tak nad tím, co mi půst vezme nebo zakáže, ale spíše nad tím, co mi může dát, čím mě může obdarovat.

Postní doba je čas příležitostí. Pokání, které je hlavní náplní svatopostního období totiž nesmíme zaměnit s lítostí. Pokání nespočívá v tom, že se cítíme hrozně smutně, protože se nám v minulosti něco nepovedlo. Je to totiž pozitivní postoj k životu, kdy se obrátíme správným směrem a také se tam vydáme.

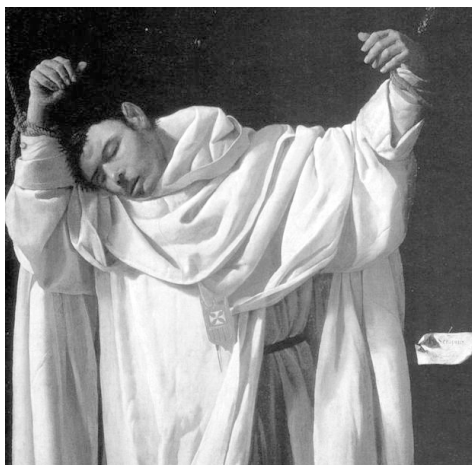
Podstatu pokání asi nejlépe pochopíme na podobenství o dvou synech, které otec prosí, aby šli pracovat na vinici. Jeden z nich odpověděl: „Ano, pane“, ale nešel. Druhý řekl: „Mně se nechce“, ale potom se zastyděl a pracovat šel.

A to je právě pokání. Stále totiž v nás převládá sklon myslet si, že výsledkem pokání by měl být příjemný pocit a to stačí. Pokání tak příliš často spojujeme jen s emocemi, ale na skutky už nedojde – většinou nám na ně pro zaneprázdněnost nad emocemi nezbude čas.

Přeji nám všem, abychom letos využili každou minutu doby postní k opravdovému pokání. Kéž o něm jen nemluvíme, ale skutečně je za námi vidět kus dobře vykonané práce.

o. Jiří Marek

Sv. Serapion, anachoreta

Žil ve 4. století. Rozhodl se pro přísný kající život a odešel do samoty v egyptské poušti. Tam se věnoval modlitbě a četbě Písma svatého. Evangelium v něm probudilo touhu, aby z lásky k Bohu i k lidem šel onu radostnou zvěst předávat. Opustil svou poustevnu a vydal se do egyptských měst, na tržiště i do hospod a na další místa, kde se lidé scházejí, aby jim vykládal, jak mají Boha milovat a jemu sloužit. Po určité době vymyslel nový prostředek k získávání další vrstvy lidí –

prodával se za otroka. Poprvé snad vstoupil k pohanskému kejklíři, kterému se prodal jako otrok za 20 stříbrných. Jeho pán si ho začal vážit pro jeho poctivost a skromnost a naslouchal jeho výkladům. Vzdělával se jeho nábožností a s celou rodinou se obrátil ke Kristu. Z vděčnosti dal Serapionovi svobodu. On mu vrátil 20 stříbrných se slovy: „Život jsem zasvětil Bohu a otrokem jsem se stal jen z horlivé lásky, abych tebe a tvou rodinu vysvobodil z otroctví modloslužby a hříchů. Raduji se, že se to podařilo a vracím peníze za něž jsem zaprodal svou svobodu.“ Podruhé se prodal za otroka, aby pomohl jedné chudé vdově. Jeho nový pán ho však brzy propustil na svobodu a daroval mu šaty a knihu evangelií. Šaty daroval žebrákovi a později prodal i evangelia, svůj nejdrahocennější poklad, aby mohl koupit hladovým dětem jídlo. Když se ho potom lidé ptali, kde má svou knihu, odpověděl jim: „Četl jsem v ní: *Jdi, prodej všechno, co máš, a rozdej chudým; proto jsem ji prodal, abych vykonal, čemu kniha učí. Co prospějí krásná slova, jestliže nežijeme podle nich.*“ Ještě několikrát se nechal prodat za otroka. Jednou se dostal do řecké Sparty, jindy do Atén. Přes Řím se opět vrátil do Egypta na poušť, kde kolem roku 400 zemřel. „*Lidská duše má před Bohem větší cenu než hmotný svět*“; „*Nemůžeme být neteční k hříchům druhých*“; „*Náš pozemský život má nesmírný dopad na naši věčnost.*“ To jsou odkazy Serapionových skutků. Církev si jej připomíná 21. března. MS

CVILÍN

Poslední únorový víkend patřil duchovní obnově maminek. Celkem 16 maminek se 4 miminky jsme společně vyrazily v pátek odpoledne na Cvilín nedaleko Krnova. Měla jsem obavy, jak to s mojí téměř 4 měsíční Izabelkou zvládneme, ale všechny moje obavy se úplně rozptýlily po příchodu na místo. Téma obnovy neslo název Osedlaný jazyk. Přemýšlení nad tím, jak právě jazykem dokážeme říct nejen to krásné a pozitivní, ale zároveň i nepěkně ublížit. Motto znělo: „Člověk potřebuje 2 roky k tomu, aby se naučil mluvit, a 60 let, aby se naučil držet jazyk za zuby.“ Což je někdy až příliš namáhavé, hlavně pro nás ženy.

Program byl pestrý, kromě přednášek, modliteb, zpívání, sdílení ve skupinkách jsme ho doplnily i o fyzickou aktivitu, a to o procházku na zříceninu mohutného hradu Cvilín či o modlitbu tancem. Prostor dostala i naše kreativita při výrobě přáníček speciální metodou Quilling, radost ze zdařilých výrobků nám zvedla sebevědomí a vzácný čas na tvoření, který doma s dětmi nemáme, fungoval jako skvělý relax.

Chci moc poděkovat Fany, že vše pro nás připravila, že nás provedla celým programem a darovala nám kousek svého srdce tak, jak to umí jen ona.

Tyto tři dny jsme si myslím všichni užily bezkonkurenčně. Pro mě to byl čas ke ztišení, k zamyšlení a nadechnutí se k něčemu novému, co přetvoří, pohladí a posune mou duši o další krůček blíž k Bohu.

A tak Pane, prosím, nauč nás víc přemýšlet, než-li něco vyslovíme, a ještě víc naslouchat druhým, protože tím více uvidíme Boží dobrotu v našich životech.

BIBLICKÉ TEXTY K ROZJÍMÁNÍ A SYMBOLY POSTNÍHO OBDOBÍ PRO RODIČE I DĚTI

den	symbol		biblický verš
1. Popeleční středa		Znamení kříže z popela: <i>Lítost</i>	Lk 13,3 Lk 13,1-5
2. 1. neděle postní		Srdce: <i>Boží láska</i>	Jn 13,34 Jn 13,31-35
3. 2. neděle postní		Váček s penězi: <i>Zrada</i>	Mt 26,14-15 Mt 26,1-5, 14-16, 47-50; 27,3-10
4. 3. neděle postní		Modlící se ruce + skála: <i>Modlitba</i>	Lk 22,42 Lk 22,39-46
5. 4. neděle postní		Džbán + miska: <i>Služba</i>	Jn 13,5 Jn 13,1-17
6. 5. neděle postní		Kohout: <i>Zapření</i>	Lk 22,60-62 Lk 22,31-34, 54-62
7. Květná neděle		Palmová ratolest: <i>Radost(jásot)</i>	Jn 12,13 Jn 12,12-19
8. Zelený čtvrtek		Chléb + víno: <i>Svátost oltářní</i>	Lk 22,19-20 Lk 22,7-23
9. Velký pátek		Trnová koruna: <i>Ponížení</i>	Mt 27,28-29 Mt 27,26-31
10. Hod Boží velikonoční		Motýl: <i>Nový život</i>	Mt 28,6 Mt 27,57-66; 28,1-10

Děti dostanou postní kalendář v kostele.

FARNÍ POUŤ DO SVATÉ ZEMĚ

Na konci března a na začátku dubna se uskuteční farní pouť do Svaté Země. Každou velkou pout' prožívám jako velkou milost nejen pro poutníky, ale pro celou naši farnost. Vnímáme duchovní doprovázení v modlitbě a naopak vždy vezeme prosby všech farníků, na jejichž úmysly sloužíme mše svaté. Ani tentokrát tomu nebude jinak. Své osobní prosby můžete zasílat do našeho odjezdu 24. 3. 2019 na mailovou adresu: v.rehulka@volny.cz.

Chci se podělit o malé svědectví živé víry:

Na poslední pouti do Fatimy se dvě řeholní sestry modlily za své nemocné maminky. Obě maminky zemřely za rok ve stejný den na slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Z vyprávění sester odcházely smířeny s Bohem v hlubokém pokoji ve svém srdci. Stejný pokoj zakoušely i naše řeholní sestry.

Hospodin nás obdarovává milostí podle naší víry a velikosti našeho srdce. Kéž se tato farní pouť stane velkým požehnáním pro celou naši farnost!

o. Vítězslav

SKAUTI NA LYSÉ HOŘE

„Sněží! Venku sněží!“ Smích, radost i štěstí se v lednu začaly objevovat v zářících očích každého dítěte, když se na okolní město začaly snášet blyštivé vločky. Zatímco jejich rodiče vytahují hrabla, lopaty a vyprošťují z chladivého zajetí svá auta, děti nadšeně loví ze sklepa boby, sáně a lopaty. Pokud je ve městě pár centimetrů, na horách musí být pořádně bílo. A věru, co bychom to byli za skautský oddíl, kdybychom toho nevyužili? Rozhodli jsme se vyrazit na Čeladnou, na soukromou chatu jednoho z našich vedoucích. V pátek 1. února jsme se úspěšně dopravili na místo a potěšeně zapadli k dobré večeři u teplých kamen. Očekávali jsme po cestě vítr, mlhu, chlad a všechny ostatní smrtelné přírodní katastrofy, ale zrovna ten den nám teplé slunce doslova roztápělo snih pod nohama. A jakoby se Měsíc snažil soutěžit, v noci bylo venku ještě tepleji než ve dne. Inu, co už. Pozdní večer jsme zakončili deskovkami, pokecem, a pak jsme zalezli do spacáků.

V sobotu ráno to už chvíli vypadalo, že venku konečně bude pršet a zima, ale nakonec se zase vyjasnilo a bylo teplo. Vstali jsme (pozdě), udělali si snídani, uvařili teplý čaj a vyrazili na túru na Lysou horu. Pro cestu nahoru jsme si vybrali trochu delší trasu, kde nechodí tolik lidí. První hodinku až dvě jsme se tak často zastavovali, koulovali, klouzali nebo jsme stavěli mimozemské sněhuláky uprostřed cesty. Avšak běda – výše jsme poznali nepříjemný důsledek delší trasy, když jsme zjistili, že pokračování naší cesty není skoro vůbec prošlapané! Koulování ustalo, cesta začala být namáhavější.

Výše jsme se připojili na červenou značku a do tváří nám začal foukat silný a nepříjemný vítr. Cesta začala být ještě náročnější. Párkrát jsme se zastavili na rychlou svačinu, ale mrazivý severák nám neodbytně okusoval ruce a tak jsme museli zase brzy pokračovat. Představa teplého čaje a polévky nás hnala kupředu. Vichr byl s každým metrem silnější a silnější – pod vrcholem ohýbal vzrostlé stromy v lese a my jsme museli překračovat popadané, zlomené větve.

Všechny nástrahy jsme však úspěšně zdolali. V teple chaty jsme se osvěžili a odpočali si, zahřáli se čajem či polévkou a pak vyrazili dolů. Díky náhodně sebrané igelitce byla cesta teď mnohem zábavnější, když jsme se mohli střídat v klouzání! Vítr nám tentokrát pomáhal, neboť nám prudce dul do zad – rychle jsme tak dohnali zpoždění, které jsme nabrali po cestě nahoru.

V pět odpoledne jsme tak spokojeně unavení nasednuli do vlaku směr Ostrava. Zima k nám byla milá a komorní výpravu jsme si všichni užili. Co nás bude čekat příště?

Br. Piškot

Pane, Ty víš lépe než já, že den ode dne stárnu a jednoho dne budu starý.

*Chraň mě před domněnkou, že musím při každé příležitosti
a ke každému tématu něco říct.*

Zbav mě velké náruživosti chtít dávat do pořádku záležitosti druhých.

*Nauč mě, abych byl uvážlivý a ochotný pomáhat,
ale abych přitom nevrstal a neporučnickoval.*

*Zdá se mi, že je škoda z přemíry moudrosti nerozdávat,
ale Ty, Pane, víš, že bych si rád udržel pár svých přátel.*

*Nauč mne, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže.
Přibývá jich a chuť hovořit o nich roste rok od roku. Netroufám si prosit,
abys mi dal dar s radostí poslouchat druhé, když líčí své nemoci,
ale nauč mě trpělivě je snášet.*

*Také se neodvažuji prosit o lepší paměť – ale jen o trochu větší skromnost
a menší jistotu, když se má paměť neshoduje s jejich pamětí.
Nauč mě té obdivuhodné moudrosti umět se mýlit.*

*Drž mě, abych byl, jak jen možno, laskavý.
Starý morous je korunní dílo ďáblovo.*

*Nauč mě u jiných odhalovat nečekané schopnosti
a dej mi krásný dar, abych se také o nich dovedl zmínit.*

*Mám vrásky a šedivé vlasy. Nechci si stěžovat, ale Tobě, Pane, to říkám –
bojím se stáří. Je mi tak, jako bych se musel rozloučit, nemohu zastavit čas.
Pocituji, jak den ze dne ztrácím sílu a přicházím o bývalou krásu. Byl jsem
pyšný na to, že se stále ještě mohu měřit s mladými. Ted' cítím a uznávám,
že již toho nejsem schopen. Byl bych směšný, kdybych se o to pokoušel.*

*Ale Ty, Pane, říkáš: „Kdo věří ve mne, tomu narostou křídla jako orlovi.“
Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak jej Ty řídíš.
Ne mrzoutsky, ne lítostivě se skleslou náladou, ne jako odcházející,
ale jako vděčný a připravený ke všemu, k čemu mě Ty ještě povoláš.*

A k tomu mi dej všechnu sílu srdce.

Amen.

informace březen/duben

KŘÍŽOVÉ CESTY V NAŠÍ FARNOSTI

Farní kostel Svatého Ducha	pátek 17.15
Filiální kostel Navštívení Panny Marie	neděle 15.00 pátek po mši svaté
Kaple Nanebevzetí Panny Marie	neděle 17.15

14. 3. v 19.00 KATECHEZE PRO DOSPĚLÉ, kostel Navštívení P. Marie, farní sálek, téma: křížová cesta

28. 3. v 19.00 KATECHEZE PRO DOSPĚLÉ, kostel Navštívení P. Marie, farní sálek, téma: liturgie Zeleného čtvrtku

6. 4. 2019 POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO FARNOSTI, kostel Svatého Ducha
13.00 PŘEDNÁŠKA
sestra Veronika Barátová, komunita Blahoslavenství
18.00 MŠE SVATÁ
biskupský vikář pro pastorační o. Vít Zatloukal

11. 4. v 19.00 KATECHEZE PRO DOSPĚLÉ, kostel Navštívení P. Marie, farní sálek, téma: liturgie Velkého pátku

25. 4. v 19.00 KATECHEZE PRO DOSPĚLÉ, kostel Navštívení P. Marie, farní sálek, téma: liturgie Vigilie Zmrtvýchvstání Páně

